

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Provincia Lvgdvnensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66469)

PROVINCIA
LUGDVNENSIS.

PROVINCIA Lugdunensis hoc primum anno instituta est; ea continet Societatis Collegia sex, Socios ceterum quinquaginta sex. In Collegio Lugdunensi vnus sunt, & viginti, in Collegio Turnonensi quadraginta, in Auenionensi duo & triginta, in Billoniensi viginti quinque. In Camberia censi tredecim. In Diuionēsi quindecim. Ad Societatē applicarunt se decem, obijt vnus.

COLLEGIUM LUGDVNENSE.

Civitas Lugdunensis anno superiore valde vexata pestilentia est; neque morbus remisit prius, quam ciuitas votum B. Mariæ Lauretanæ publice fecerit: cuius damnata voti vnū ē nostris misit, qui illud dissolueret. Paulo post iterum exorta pestis, vt multo lentius quam ante, ita nostris molestius, in ipsis Collegij foribus sæuire cœpit: quare & scholas nostri claudere, & ad alia Collegia tantisper migrare nonnulli coacti sunt. qui autem in vrbe constiterunt, ij affectis iuuandis suam operam omnem dedicarunt: cumque omnium necessitatibus expositi essent, eos tamen præcipuo Dei beneficio morbus nunquā attigit. Virgo quædam cum demonis decepta præstigijs, inedia se se intemperantius affligeret; simul etiam ne per furorem grauius in se ipsam sæuiret, custodiretur; vnus de nostris opera ad sanitatem reuocata, Deo sese

confe-

cōsecrauit. Alia virgo, cū ipsam pater, cui erat vnica, in matrimoniū dare vellet, confessariū è nostris adit; dixitque iam pridem apud se statuisse virginalē vitam traducere, tunc autem à parente ad nuptias compelli: proinde ab eo se petere; vt patrem ab ea sententia deducat. Confessarius rem suscepit, ac cum puellæ patre collocutus, paucis hominem induxit, vt filiamorem gereret. illa autem voti compos effecta, ad religionem statim se contulit. Hæretici aliquot ad fidem reuerterunt, quorum vnus cum annos quinquaginta in hæresi vixisset, vxoris impulsu generali facta confessione, cum Ecclesia reconciliatus est. Congregatio B. Virginis floret in dies magis; eiusque sodales cum in alijs recte factis, tum in ægris, vinctisque iuuandis maxime sese exercent: ex ijs vnus pestilentia tempore in quoddam oppidum profectus, cœpit, Vicarij permissu, christianam doctrinam explicare eo fructu, vt cum paucissimi antea sacramenta frequentarent, iam plerique anni festis celebrioribus ad Sacram Christi corporis mensam vltro accedant.

COLLEGIUM TURNONENSE.

Turnonensis Collegij res non paucò incremento hoc anno sunt auctæ: ad duos enim Philosophiæ magistros tertius Domina Turnonia liberalitate accessit: qua re plurimum, & ornamenti, & vtilitatis ei Collegio est additum. Nouæ scholæ accessione, tota gymnasij ædificatio laxata est,

loco attributo, qui Collegio continens cum esset, multum ad nostras cogitationes facere videbatur. Mathematica etiam florere maxime cœperunt; quam ad rem momenti plurimum attulit D. Turnonius, Comesque Rossilionæus, qui cum doceri se eas priuatim ab vno de nostris petiisset; suo ceteros exemplo ad idem studium mirifice inflāmanit. Habet Collegium illud liberam magistrorum creandi potestatem; verum hactenus propter perpetuos bellorum tumultus quasi inclusam, & reconditam, hoc autem anno ea vti cogitant; quam rem ad maximam hominum vtilitatem, Societatisque existimationem cessuram speramus. Discipuli plus mille numerantur egregiæ indolis. Ex his vnus, cum nostræ Societatis esse vellet, diu à P. Prouinciali reiectus est, qui eum se parente inuito recepturum negabat; cum enim admodum esset adolescens, patriq; vnicus, verebatur, ne à patre nostris, quibus propter Collegij Prioratum vicinus est, aliqua molestia exhiberetur; is tamen noctes, diesq; apud parentē instando, non modo ab eo consensum, sed vestes etiam, ac viaticū extorsit. Alter iam in Societatem receptus, pari constantia matris, militisque ipsum à proposito deducere conantium repulit insidiosas preces.

COLLEGIVM DIVIONENSE.

NEq. minor accessio ad Collegiū Diuionēse facta est, in quo similiter Philosophiæ curriculū institutū est, numerusq; discipulorū duplicatus, octingenti enim sunt præclaro omnes ingenio, atque cum natura,

rum

rum inductione animi ad omne virtutis genus propen-
 si. Philosophiæ scholæ Præsidum, Senatorum, Patro-
 norum, aliorumque nobilium hominum frequentia ce-
 cebrantur, quæ celebritas eadem cernitur in ijs actio-
 nibus, quas Humanitatis studiosi dant, & multas, &
 elegantissimas: quarum vni cum Illustrissimus D. Leo-
 norus Chabotius, eius Provinciæ præfectus interesset
 lectica vectus ob grauisimos dolores pedum, multis
 nobilibus viris audientibus, lacrimisque misto dolori
 gaudio manantibus, dolere se vehementer dixit, quod
 filios nullos haberet, quos in nostram disciplinam tra-
 deret, vt cum nostris præceptis ad omnem essent lau-
 dem conformati, ex vmbatili illa exercitatione egres-
 si, in hominũ luce, oculisque versarentur. In alio Dra-
 mate, cum adolescens acuto, subitoque morbo cor-
 reptus suas partes agere nequisset, id parens ægre
 adeo tulit, vt libenter se diceret pro illo morbo dimi-
 dia bonorum parte decisurum fuisse, quo filius etiam
 ipse in scena cum ceteris conspici potuisset. Decimo
 quinto Kalen. Quint. quĩ dies natalis est idem Colle-
 giũ, omnium classium discipuli ingenij, ac doctrinæ
 suæ specimen aliquod præbuere. itaque præter qua-
 stiones de Philosophia, quæ posita sunt, Collegij etiam
 atrium carminibus, ænigmatibusque varie scriptis
 ornatum est. Ea res ob sui nouitatem, atque elegantiam
 totam fere ciuitatem ad spectaculum exciuit: multiq.
 viri graues, atque docti in ænigmatum explicatione
 summa cũ animi voluptate certarunt. Eodẽ apparatu
 hominũq. frequẽtia iij. Id. Febr. Fundatoris exsequiæ
 in Fratrum Dominicanorum templo fuerunt celebra-

te. Numerus eorum qui nostrum templum Sacramentorum causa frequentant, crescit in dies magis, subblata praesertim opinione illa, quae in plebis animis penitus infederat, ad nostros aditum nisi nobilibus, ac pecuniosis hominibus non patere: quare diu in aede nostra nullus visebatur loco paullo obscuriore natus, verum cognita iam veritate promiscue omnes nostra opera utuntur. In oppida vicina excursionses frequentes factae sunt, magno cum fructu. Haeretici aliquot, (qui quidem in ea Prouincia pauci admodum sunt) in catholicam religionem venerunt: multo plurimum studia, vel incitata ad idem, vel cum in fide vacillarent animi confirmati. Femina quaedam, quae carminibus quibusdam morbos quoscunque se depellere profitebatur ab ea superstitione deducta est. Alia mulier quae foenus magnum, & iniquissimum exercebat, inducta est, ut honesto, & concesso questu contenta cetera restitueret.

MISSIONES ALIQUOT.

EX hac Prouincia missiones aliquot factae sunt in vicinas ciuitates, in quibus tum in haereticis conuertendis, tum in Catholicis confirmandis opera salutariter posita est. Prima missio fuit in diocesim Ebredunensem, quod de nostris duo, Archiepiscopi rogatu, profecti, seorsum alter ab altero praeclearos in Christi horreum manipulos retulerunt. Alteri enim id negotij datum est, ut haereticorum oppida concionabundus adiret; plurimosque is disputando ad veritatem reduxit: alter Ebreduni, alijsq. finitimis locis est concionatus. Huic Ebredunum contendenti latronum Princeps cum

cum suo comitatu obuius factus, quæsiuit quis esset; intrepide Pater Iesuitam se esse ait, tantumque abest ut ob eam rem quidquam in eum fecerint insolentius; ut potius de religione disputandi ultro facultatem obtulerint, atque in concionis modum circumfusi attentissime audierint. Vbi is perorauit, latronū Princeps at tu hæc, inquit, ministris audientibus dicere nunquã audeas; immo, ait Pater paratissimus sum ad illa omnia refutanda, quæ vestri ministri contra Ecclesiæ Rom. auctoritatem impie confingunt: indice dumtaxat opus est: atque ita ab ijs dimittitur. Altera missio ad Nionum Hæreticorum oppidum Episcopi Vazionensis rogatu. Quo in oppido vnus item è nostris hæreticos conuertit ita multos, ut vix iam triginta in hæreticorum concionibus auditores numerarentur: ad extremum etiam minister oppido profugeret; neque suorum precibus, qui ipsum reuocabant, quamdiu Pater in Oppido versatus est, potuit, ut reuenteretur, adduci; cū igitur oppidū vniuersum ad Catholicā religionē inclinaret; tota res per nefarios homines disturbatur: ij enim cū tanto impetu religionem in oppidū peruadere animaduenterent, neque palam resistere auderent; capiunt consiliū Patris veneno tollendi: quod quamquam illi (quod Dei beneficium est) nihil nocuit: tamen quia periculum seditionis erat, Pater inde excessit, ac Nemausū Ocitanix urbem, Armeniaco Cardinali postulãte, se cõtulit. ibi etiã propterea quod vrbis hæreticorū plenissima est, paratas similiter insidias reperit; nam præter contumelias, ac probra, quibus frequenter exagitabatur, aliquando etiam illi scelopus est

à Calviniano intentus. Is tamen patientia, magnitudi-
 neq. animi furorem aduersariorum ita molliuit, ut ha-
 reticos trecentos sexaginta cum ecclesia reconciliaue-
 rit; sexcentas exceperit confessiones eorum, qui fere
 nunquam crimina expiauerant; Natalibus autē Chri-
 sti ferijs Christi corpus amplius quingentis ministra-
 uit. Tertia missio in Aquensis Archiepiscopi diocē-
 sim facta est. is enim suam diocesim lustraturus duos
 de nostris habere secum voluit; quorum opera hære-
 tici aliquot ad Ecclesiæ gremium rediere, ex eo
 numero Sacerdotes duo fuere: Minister
 etiam hæreticorum, habitis cum al-
 tero nostrorum de religione
 concertationibus, victus
 ab oppido est
 eiectus.

